

Csapatunk már számos helyen járt, így barlangokban, hegységekben, tavak körül gyalog, két keréken, lovon, autóval. Ami eddig hiányzott, azt most bepótoljuk, megszervezzük a Kelempász első vízitúráját. Méghozzá a Tisza-tó vizein.

A szervezésben még biológiai érdekeket is figyelembe veszünk, mert szeretnénk bevezetni a júniusban költés miatt lezárt rezervátumba is.

Csapatunk összeáll: Старший лейтенант: Csibe, Vali, Zé, Ryan, Pepe, Pepéné Ildikó és Капитан 1-го ранга: Frenk.

A bringatúráról ismerős Poroszlón szállunk meg egy helyes kis kempingben, csak most rendőrbál nélkül. Mint kiderül ez a törzshelye a Békatutaj Egyesületnek, akiktől a kenukat is béreltük, így nem lesz nehéz velük a kommunikáció. A kemping egyébként a vízitúrázók központi gyűjtőhelye is, aki sátrat ver az szinte biztos, hogy előbb-utóbb a tapon köt ki. Még egy retró tűzoltó fecskendő is parkol itt, de ez csak másnap reggel realizálódik. Gyorsan felütjük a sátrakat, szinte mindenkinek jut hely. Aztán mivel fölösleges kaját nem cipeltünk felkeressük Poroszló legjobb hamburgeresét. Sokáig megyünk a főút mellett, míg egynéhány végleg bezárt csárdát elhagyva ráakadunk egy nekünk tetsző helyre. Ezt ki is nevezzük hadtápterületnek, a holnapi vacsorát is itt fogyasztjuk terveink szerint.

Mire a szállásra visszaérünk, szinte lemozogtuk a burgert, de azért a kemping kocsmáját még ki kell próbálnunk. A visszafogottabb vízi emberek elnéző mosollyal fogadják a föld alól kiszabadult barlangászok züllését, melynek során pólók és melltartók cserélnek gazdát percek alatt.

Reggel. Dől ránk a fény és az egyre melegebb sátrakban összeszedjük útravalónkat. Most nincs szükség szutykos overálra, slószra egy fürdőgatyra és némi póló kényeztetési nehéz vasakhoz, hevederekhez szoktatott testünk. Megcsodáljuk a tűzoltó autót, aminek német tulajdonosai szívesen magyarázzák a jármű történetét. Kár, hogy keveset értünk belőle.

A kenukhoz nem kell sokat gyalogolni, és meglepetéssel vesszük észre, hogy ez az a hely, ahol a bringatúrán a kölyökkutyákkal találkoztunk. Eredetileg 2-3 személyes járműveket szeretnénk

Írta: Frenky

2013. október 24. csütörtök, 12:27 - Módosítás: 2013. november 12. kedd, 10:33

kipróbálni, de egy hatalmas óriáskenu, A Busz egyből megtetszik nekünk, ráadásul pont beférünk mindannyian. Már a vízhez cipelés sem könnyű multság és hamar kiderül a kormányzásra is lassan reagál ez a nagy jószág. Ahogy haladunk a kisebb öblökben, nádasokban egyre jobban kiismerjük hajónkat és már nem esik nehezünkre egy-egy élesebb forduló bevétele sem. Megállunk a tanösvénynél is, ahol a többség illegálisan megnézi a kilátót, mi pedig Ryannel igyekszünk egy monokinis lány szemébe nézni.

Miközben fehér homlokú szárcsák keresztezik utunkat és fejünk felett récék suhannak, a legénység megismerkedik a hajózási szabályzattal. Mire kikeveredünk a végtelen nádasból és kikötünk Poroszló strandján már mindenki tisztában van az „egy vagy két előfogatot adó géphajó mögött haladó mellévett alakzat” és a "műveletképességében korlátozott hajó kiegészítő jelzései; az elhaladás egy oldal felől szabad" látható jelzések elhelyezésével.

A strandon néhányan fürdenek, de a legemlékezetesebb Pepe és Ryan furcsa viselkedése, amit csak fokoz Pepe rózsaszín pólója, amiből topot csinált, mert így „nincs melege”!

Mert meleg az van. Sőt. Áthaladva a híd alatt a távolban megpillantjuk a kormorán telepet. Ám ekkor már iszonyatos a hőség és a nyílt vízen sehol árnyék. De a madarak látványa megérte, a fekete állatok között néhány szürke gém is ágaskodik. Egész bizalmasok, csak közvetlen közelünkben reppennek fel. Valahol erre kell lennie egy átjárónak, ami valójában egy szűk vízi ösvény a Tiszára, amely fölött összeborul a fák koronája...

Sajnos nem találjuk meg s mivel már többek feje kezd felforrni, a part felé navigálunk. A kikötőhely nem éppen bizalomgerjesztő, haltetemek hevernek szerteszét enyhe dögszaggal bevonva a partot. Amúgy is a nagy meleg miatt rengeteg felfordult kagyló úszkál a vízben s nekik is kezdett szaguk lenni.

Addig tipródunk a halbúzós parton, amíg bele nem lépek egy sulyomba. Pár perc kínos vinnyogva fetregés következik és szidom az aljas növény összes felmenőjét. Ezután sürgős indulást javaslok, megpróbáljuk hátulról megtalálni az ösvényt, de csak újabb madárseregeket riasztunk a mindinkább sekélyebbé és posványosabbá váló vízben. Az egyre reménytelenebb tekergés után visszafordulunk, amíg még tudjuk merre járunk. Az utat kisebb fennakadás zavarja meg, egy víz alatti fa fogja meg kenunkat. De a madaras vízbe merülve viszonylag gyorsan felszabadítjuk.

Írta: Frenky

2013. október 24. csütörtök, 12:27 - Módosítás: 2013. november 12. kedd, 10:33

Ismét kikötünk a strandon, remélve, hogy a délelőtti cseh lánycsapat még kint sütteti magát a parton. Ám helyettük mentéshez készülünk egy felborult kenu miatt. De ezzel a dög nagy busszal a fürdőzők között nemigen merünk lavírozni. Korábban keményen meghúztuk az evezőket s meglepő sebességet értünk el. Akkor éreztünk, ezzel a tempóval egy úszkálót elütve kapásból „talált-süllyedt” eredményt érhetünk el. Amikor látjuk az ijedtségen kívül nincs bajuk, továbbvezünk. Már csak azért is, mert lassan gyúlnak a fellegek, így a hazaérés mielőbb indokolt.

Otthon az igényesebbek megfürdenek, a többiek pedig inkább a sörözést választják. Körülöttünk a Békaturajosok elismeréssel adóznak hajóvezetői tehetségünknek. Mikor reggel megtudták, hogy a buszt vittük el már előre készültek az elakadt, vízbe fordult szerencsétlenek fogadására. Erre azonban nem volt szükség, a kezdeti ismerkedés után uraltuk a hajót. Hiába, a barlangász majdnem minden problémát megold!

Este aztán felkeressük hamburgeresünket. Itt viszont kis konfliktus tör ki a poros asztal miatt. A balhé már kezd többünknek kellemetlen lenni és csak találgatunk ezek után mi kerül bele a hamburgerekbe. Végül, miután az adagok így is finomak voltak, a diplomáciai különítmény pironkodva kér bocsánatot a pincér lánytól.

Hazafelé már nagyon várjuk a kocsmázást, de lesápadva és a döbbenettől elakadt lélegzettel vesszük tudomásul, hogy már bezárták. Elkeseredésünkben gyorsan aludni térünk.

Reggel kérdőre is vonjuk a recepciós-kocsmárost, aki mentegetőzve mondja, ha szólunk nyitva maradt volna... Hát ezt bebuktuk.

Aztán, miután kiderült sem Pepe sem Ryan nem fojtogatott éjszaka, nekivágunk a Kis-Tiszának, amin át eljutunk Tiszafüredre. Útközben megállunk Porong-tavánál, ahol a kilátóban megcsodáljuk ezt a gyönyörű vízi világot, fotózkodunk, majd bemutatok a busszal egy helyben fordulást. A Tiszán átvágva megpihenünk egy homokos parton, végül elérkezünk Zé törülköző villantós helyére, a tiszafüredi strandra. Itt a többség pancsizik, utána hamburgereléssel ütjük el az időt.

Mivel már csak fél napunk van lassan elindulunk visszafelé. A hazaúton kisebb konfliktus alakul ki a döglött kagylók körül. De legalább megtudjuk az örök érvényű igazságot: aki köcsög, az

Tisza-tó kenutúra, 2012. 07. 6-8.

Írta: Frenky

2013. október 24. csütörtök, 12:27 - Módosítás: 2013. november 12. kedd, 10:33

köcsög!

Érkezéskor lecsutakoljuk járművünket, érzékeny búcsút veszünk tőle és pakolás után a maradék időben a békatutajosokkal beszélgetünk, majdnem pólót is cserélünk és Zé rájuk hagyja megmaradt ebédjét, amit szívesen fogadnak. Legjobb tudomásom szerint ízlett nekik.

Így ért véget első klasszikus kenutúránk. Remélhetőleg még több is fogja követni. Külön köszönet a Békatutaj Egyesületnek, és bár közös programok egyelőre nem szerveződtek, örömmel látjuk, hogy immár nekik is saját barlangi túravezetőjük van.

Reméljük még találkozunk földben, vízen, levegőben(?), addig is szerencse fel!